

LA VEU DELS LECTORS:

Àngel Ros i Domingo //
Alcalde de Lleida

Resposta a l'article del Sr. Postius sobre el POUM

El Sr. Toni Postius, el seu grup a l'Ajuntament de Lleida i el d'Esquerra Republicana tenen com a únic discurs la crítica a l'article 155 de la Constitució. Discurs pobre, perquè el 155 s'està aplicant perquè els seus partits no són capaços de proposar un candidat o candidata com a President de la Generalitat.

L'article 155 existeix perquè qui té majoria parlamentària, PDeCat, ERC i la CUP, no ha estat capaç, i esperem que ho sigui abans de final de maig, de proposar un candidat a la Presidència de la Generalitat, que pugui ser-ho d'acord amb el nostre ordenament jurídic: l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i la Constitució. El Sr. Postius vincula però el 155 al Pla d'Ordenació Urbanística de Lleida.

Deixi'm dir-li que el POUM de Lleida es treballa des de l'any 2011, quan va ser objecte d'aprovació l'Avanç del projecte, que ja fixava les seves línies. Després, durant tot aquest mandat municipal, els anys 2015-16 i 17, ha estat objecte d'un treball seriós per part de l'equip d'Urbanisme de l'Ajuntament de Lleida, liderat per Joan Blanc, sota la direcció política de Fèlix Larrosa, amb la col·laboració dels tècnics municipals i altres de diferents entitats, començant per la Universitat de Lleida i seguint per gabinets d'Arquitectura, Urbanisme i Serveis Jurídics dels més vàlids del país.

El POUM aprovat inicialment en el ple de dimecres també ha estat objecte d'informació al conjunt de la ciutat de Lleida, amb més de 30 presentacions públiques i la recepció de més de 80 al·legacions, de les quals, almenys 35 han estat incorporades al projecte inicial. Avui, el POUM aprovat el dimecres en fase inicial és el projecte participatiu més important que hi ha hagut mai a Lleida.

Cal dir que POUM és l'eina que planifica el creixement i desenvolupament futur de les ciutats en un període de 15 anys. En el nostre cas, també. Així doncs, en moments d'inseguretat jurídica com els actuals, el POUM esdevé una eina que aporta seguretat, un marc clar per possibilitar el desenvolupament urbà i, per tant, econòmic de la nostra ciutat.

Aquest POUM innova i per primera vegada a la història de la ciutat no menja terreny a l'Horta. El POUM desenvolupa el terreny residencial necessari, omplint els buits urbans existents, sense absorbir ni un metro quadrat de sòl rústic. A l'hora de ser un POUM que compacta la ciutat, també pot lluir el qualificatiu de POUM 'Verd'. El projecte aprovat el passat dimecres situa Lleida amb 25 metres quadrats de zones verdes per habitant, quan la quantitat desitjable segons l'Organització Mundial de la Salut és de 10 m2. Tot i això, actualment ja gaudim de 19 m2. Per tot, podem parlar de POUM 'Verd', ja que a més es visualitza unint totes les grans zones verdes de la ciutat amb una anella urbana,

que permet recórrer Lleida gaudint dels seus paisatges a peu o en bicicleta, integrant així el que és la ciutat de Lleida: la unió de la Catalunya rural i la Catalunya urbana, que és el paper que correspon a la segona capital de Catalunya, i la primera després de Barcelona. Aquest és el model del POUM que dimecres vàrem aprovar quatre forces polítiques.

El Sr. Postius critica el POUM atorgant-li el número 155, dient que no s'ha parlat amb el seu grup. Això és simplement falsejar la realitat. El seu grup ha estat cridat, com tots els altres del consistori, a presentar propostes i plantejar el model de ciutat que volia cadascú, però això implica feina. Una feina que no es pot fer des del Congrés de Diputats a Madrid. Feina que s'ha de fer, trepitjant Lleida cada dia.

El POUM actual recull en la seva aprovació inicial més sensibilitats que mai. La sensibilitat del Partit Popular, de Ciutadans, de la democràcia cristiana i de la socialdemocràcia, que representem els socialistes. És un POUM d'ampli consens en el qual, qui no hi ha volgut ser, no hi és. Però els que hi som representem les sensibilitats i ideologies més representatives de la Catalunya, l'Espanya i l'Europa actual.

Assumpta Costafreda i Oró //
Coordinadora de la Federació Catalana
de Voluntariat Social a Lleida

Per l'abril, llibres, roses i voluntaris mil

El dia a dia de les entitats de voluntariat social és el treball continu i silenciós dels seus equips directius, tècnics i persones voluntàries per procurar el benestar i millorar la qualitat de vida de les persones que atenem i contribuir així a la construcció d'una societat més solidària i justa.

En arribar el mes d'abril, aquest treball és fa més visible a la societat, i ho ha de ser, cal mostrar la tasca, l'esforç i el compromís, que aquest comporta. Una de les eines és la sensibilització de la ciutadania perquè conegui les bondats de ser voluntari i animar-los a fer-se'n.

Per tal d'aconseguir-ho, la Federació Catalana de Voluntariat Social, ha organitzat un seguit d'actes que permeten visualitzar i donar testimoni de les entitats que treballen en els diferents àmbits socials.

La Fira del Voluntariat Social, celebrada el dia 6 d'aquest mes d'abril al carrer Major de Lleida davant la Catedral, va mostrar els programes que duem a terme les Entitats i ha permès als seus voluntaris explicar, a qui els preguntava, què fan i perquè ho fan dins de cada Entitat.

El dia 12, a la Biblioteca Pública, es van lliurar els premis als guanyadors dels millors relats del IX Concurs d'Experiències de Voluntariat. També en el Hall de la Biblioteca s'ha pogut visitar l'exposició *Ser voluntari dona fruits*.

I hem fet passes solidàries amb la celebració d'una

Caminada Popular el diumenge 15 d'abril.

Moltes de les nostres Entitats han celebrat actes i activitats aquest mes d'abril. Totes amb la finalitat de sensibilitzar i conscienciar de la feina feta.

Veieu com el títol s'hi escau? A tots els que heu organitzat, esponsoritzat, participat, difós algun d'aquests actes, us donem les gràcies de cor; heu ajudat a que es realitzi el lema *Ser voluntari dona fruit!*

Antonio Chacón Jiménez

Las Leyes

Dice Mariano Rajoy que por encima de la Ley no hay nadie. La mayoría de los males que se han perpetrado contra la humanidad se han realizado con el beneplácito de las Leyes. Sócrates fue ajusticiado porque la Ley decía que era el trato adecuado para los disidentes intelectuales. Santa Juana de Arco fue quemada viva en la hoguera porque así lo decía la Ley. Herodes, ordenó asesinar a todos los bebés varones del país porque ese fue su mandato. Cuando nació mi madre, la mitad de la población de mi país, es decir el 100% de las mujeres, no tenían derecho a votar porque así lo decía la Ley. Cuando nací yo, millones de ciudadanos de mi patria eran llevados en masa a campos de concentración y cientos de miles fueron fusilados, dejando más de 1 millón de niños huérfanos, y se confiscaron sus posesiones en nombre de leyes inhumanas. En Estados Unidos de América, las leyes dictaban que las personas de color se sentaran en la parte trasera de los autobuses, bebieran en fuentes separadas, tuvieran vidas a parte y menos oportunidades.

El año 2017, Carles Puigdemont, elegido democráticamente Presidente de la Generalitat por el pueblo de Catalunya, se desplazó varias veces a Madrid, para pedirle a Mariano Rajoy, presidente del Gobierno español, a que le autorizara poder realizar un referéndum para que los catalanes y catalanas se pronunciaran Sí o No por su Independencia; diciéndole éste, que según su Ley, no autorizaba un referéndum en Catalunya. Ante esta negativa, el Parlament de Catalunya, por mayoría, convoca el referéndum para el 1 de octubre. El Gobierno central mandó 3 barcos de policías y guardias civiles, que cuando estábamos votando pacíficamente, más de 2 millones de personas, nos aporrearón provocando más de 900 heridos, muchos ensangrentados, a los cuáles su sangre no les dejaba ver.

¿Esta es la Ley que usted defiende? O es que para ser libres hay que ser esclavo de la ley (Cicerón). Así que por favor, no mencione las Leyes para justificarse. Los catalanes y los españoles que vivimos en esta tierra, hemos creado riqueza, ya que en España no nos dieron esa oportunidad, hemos echado raíces casándonos con catalanas y españolas con catalanes, y por encima de esta Ley que usted tanto predica, tenemos derecho a expresar nuestros sentimientos con nuestro voto.

A la razón mientras más se le ataca más se crece. Los valores del nacionalismo catalán desde que empezó este enfrentamiento en su contra desde el Gobierno de Madrid, están creciendo como nunca. Por todo esto, un ciudadano español que vive en Catalunya le aconseja humildemente: Sr. Mariano Rajoy sea usted más inteligente y autorice el referéndum que deseamos en Catalunya antes de que sea demasiado tarde.

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.